

[Rasmussen (Gylling).]

at skulle træffe disse Afgørelser, og jeg minder endnu en Gang om, at vi fra vor Side er meget interesserede i, at disse Spørgsmaal kan komme for et andet Forum.

Den foreliggende Strid drejer sig jo ikke om principielle Forhold, men om et ret beskedent Lønspørgsmaal, og derfor kan vi fra vor Side tiltræde, at Forslaget ophøjes til Lov. Vi ser ikke, at det drejer sig om Spørgsmaal, der staa i Forhold til de Værdier, der eventuelt kan komme til at staa paa Spil, hvis en Strejke eller Lock-out bliver Følgen af den Uenighed, der her er til Stede. Desuden er der Grund til at understrege, at de modstaaende Parters Ledelse efter Sigende er velvillig stemt over for Forligsmandens Forslag. Det gælder efter det, man har kunnet faa oplyst, baade for Mejeriernes og for Mejeristernes Vedkommende. Man synes ikke alene at have stillet sig velvilligt over for Forslaget, men ogsaa at have anbefalet det. Det maa da være andre Kræfter, der har været i Virksomhed for at forhindre Forslagets Vedtagelse. Ogsaa af denne Grund kan det være nødvendigt endnu en Gang at understrege Betydningen af, at vi i Fremtiden kunde faa vedtaget en Lov, der gør det muligt, at det bliver de Folk, der bør have Ansvaret for Afgørelsen, der kommer til at træffe den, og ikke Rigsdagen, som af saa mange Grunde ikke er i Stand til at træffe en Afgørelse med den Sagskundskab, som man kunde ønske var til Stede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte nogle Udtalelser om Bolig- og Kostspørgsnaalet, som han mente paa et eller andet Tidspunkt har været fremme i Forhandlingerne. Da det ikke foreligger, hverken i Forligsmandens Forslag eller i Lovforslaget her, mener jeg ikke, der er nogen rimelig Grund til at drøfte det netop nu. Under det Arbejde, der i Øjeblikket er i Gang ud over Landet for en Koncentration af Mejerierne, saadan at det bliver større Virksomheder, kan det Forhold jo meget let give Anledning til Diskussion herinde eller andetsteds, men da det ikke er taget med hverken i Lovforslaget her eller i Forligsmandsforslaget, skal jeg ikke nu optage en Drøftelse heraf.

Jeg kan paa Partiets Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Maa jeg indlede med at sige, at det er med stor Overvindelse, at jeg gaar med til, at dette uhyre vigtige

Forslag kommer til Behandling en Time efter dets Fremsættelse.

Det, Folketinget nu er i Færd med at foretage sig, kan faa — og jeg synes, det bør siges paa Forhaand — vidtrækkende Konsekvenser. Det er, som bekendt, ikke første Gang, at Regeringen og Flertallet her i Salen tager Parti i en Konfliktsituation paa en Maade, som maa siges at være i Strid med Landbrugets Interesser. Jeg tror ikke, at der vil være ret mange Landmænd, der kan se nogen som helst Mening i, at Regeringen og dens Partier fastlægger et Løn-niveau uden at tage Hensyn til den Part, der skal udrede de forøgede Omkostninger.

Noget egentligt nyt er der imidlertid ikke i et saadant Løndiktat — det er ved at blive en daarlig Vane —, men nu gaar man et Skridt videre, idet man ved Lov vil forbyde Undermejeristerne at bo paa Mejerierne. Denne Bestemmelse vil Landet overvække en saadan Harm, ja, jeg kan sige Forbitrelse, at Regering og Rigsdag vil blive nødt til at tage Hensyn til den Protest, der vil rejse sig mod dette Indgreb i den frie Selvbestemmelsesret. Jeg forstaar ærlig talt ikke, at man, hvis der skal være Mening i Tingene — men det skal der maa-ske ikke —, den ene Dag kan holde en til Taarer rørende Tale for de saakaldte umistelige, ja, tilmed grundlovssikrede Frihedsgoder og den næste Dag gaa med til et overlagt Overgreb mod den personlige Frihed. Det, Landbruget her stilles over for, er et Fagforeningsdiktatur, som det aldrig tidligere har set Magen til — og det siger jo ikke saa ganske lidt. Meningen er naturligvis, at Byernes Forhold trods næsten uovervindelige praktiske Vanskeligheder skal overføres til Landet. Skellet mellem Arbejder og Arbejdsgivere, som vi kender det i Industrien, skal nu overføres til Landet, først til Mejerierne, senere til Gaardene. Og det har man altsaa fra Regeringens Side Fri-modighed til at bede ogsaa Landmænd stemme for. Nok er vi til daglig godhjertede og eftergivende . . . (*Aksel Larsen:* Saa skjuler I det godt!) . . . alt for eftergivende, men at vi skulde være saa enfoldige og saa uforudseende, at vi gik med til dette, er for meget af det gode. Det gode personlige Forhold, der som Regel bestaar mellem Husbond og Medhjælpere, skal, forstaar jeg, ødelægges, udelukkende for at de Herrer Fagforeningsfolk kan faa frit Spil.

Landbruget har for længst lugtet Lunten. Derom vidner Erhvervsudvalgets og Mejeriernes Møde i Aarhus i forrige Uge. Paa dette Møde, der havde Tilslutning fra